

Sygn. akt IV U 814/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2012 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnowie

w składzie:

Przewodniczący:	SSR (del.) Jacek Liszka
Protokolant:	sekr. sąd. Paulina Truchan

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2012 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania M. D.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 29 czerwca 2012 roku nr GIW (...)

w sprawie M. D.

przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa
w T.

o rentę rolniczą w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 814/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 28 listopada 2012r.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 29 czerwca 2012 r. odmówił M. D. przyznania prawa do renty rolniczej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. 2008 r. Nr 50 poz. 291 z póź. zm.). W uzasadnieniu swej decyzji organ rentowy powołując się na treść art. 21 cytowanej ustawy stwierdził, że w/w nie przysługuje prawo do renty rolniczej, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 26.06.2012r. nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej, jak również z ogólnego stanu zdrowia.

M. D. w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy rolniczej. Podniósł, iż ze względu na zły stan zdrowia spowodowany wypadkiem przy pracy rolniczej jest całkowicie niezdolny do pracy w tym gospodarstwie.

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego P. Terenowa w T. wniosła o jego oddalenie, podnosząc argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

M. D. urodził się w dniu 4.01.1964 r. Z zawodu jest rolnikiem, w dniu 17.08.2011 r. podczas pracy rolniczej został kopnięty przez konia w brzuch w wyniku czego doszło do pęknięcia górnego bieguna nerki prawej i amputowano nerkę.

Dowód:

- akta KRUS,
- opinia sądowno-lekarska z dnia 19.10.2012 r. – k. 14-15.

Dnia 29.02.2012 r. odwołujący się złożył wniosek o rentę rolniczą do Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Orzeczeniem z dnia 11.04.2012 roku lekarz rzeczoznawca KRUS nie uznał M. D. za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Nie stwierdził również niezdolności do samodzielnej egzystencji badanego.

Orzeczenie to podtrzymała komisja lekarska w dniu 26.06.2012 roku uznając między innymi brak całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym u odwołującego.

W konsekwencji powyższego Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z dnia 29.06.2012 roku odmówił M. D. przyznania prawa do renty rolniczej w oparciu o przepisy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Dowód:

- akta KRUS

W toku niniejszego postępowania sądowego u odwołującego się stwierdzono:

- stan po nefrektomii prawostronnej w 2011 roku,
- stan po appendektomii w dzieciństwie.

Stan po usunięciu nerki jest w pewnym stopniu kalectwem, jednak z jedną nerką można prawidłowo funkcjonować, ponieważ jedyna nerka może przejąć funkcje dwóch. W chwili obecnej odwołujący ma prawidłowe wyniki laboratoryjne, normalnie oddaje mocz. W chwili obecnej brak jest więc podstaw, ażeby uznać go za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Dowód:

- opinia sądowno-lekarska z dnia 19.10.2012 r. – k. 14-15,
- dokumentacja lekarska – akta KRUS.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zalegających w aktach sprawy dokumentów, w tym dokumentacji zgromadzonej przez organ rentowy oraz opinii biegłego lekarza sądowego.

W całości podzielił Sąd wnioski i tezy wypływające z tych dokumentów. Ich autentyczność oraz wiarygodność nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Brak więc było jakichkolwiek podstaw – także takich, które należałoby uwzględnić z urzędu – by dokumentom tym odmówić właściwego im znaczenia dowodowego. Stąd stosownie do treści art. 244 § 1 kpc dokumenty urzędowe stanowiły dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone, a dokumenty prywatne, że osoba która je podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 kpc).

W toku postępowania sądowego powstała również potrzeba powołania biegłego lekarza z zakresu chirurgii. Przedstawiona przez biegłego sądowego opinia w pełni zasługuje na uwzględnienie, bowiem zaprezentowane wnioski zostały poprzedzone analizą dokumentacji medycznej odwołującego się, jak również bezpośrednim badaniem. Ponadto nie zawierała sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, była spójna i rzeczowa. Biegły odpowiedział na stawiane mu pytania. Także kwalifikacje i doświadczenie powołanego biegłego wskazują, iż przedstawiona opinia zasługuje na uwzględnienie. Również strony postępowania nie zgłosiły żadnych merytorycznych zarzutów mających wpływ na wartość dowodową przedmiotowej opinii.

Wnioski opinii zostały właściwie sformułowane i umotywowane, zaś sposób dojścia do przedstawionego przez biegłego stanowiska w ocenie Sądu zezwala uznać opinię za jasną, przejrzystą i w pełni wiarygodny dowód sądowo - lekarski. Spełnia wobec tego wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc.

Sąd Okręgowy rozważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 21 ust.1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust.2,
- 2) jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
- 3) całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu lub w okresach, o których mowa w art.20 ust.1 pkt.1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Jeżeli całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej, warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony, jeżeli ubezpieczony posiada jakikolwiek okres ubezpieczenia emerytalno-rentowego, który obejmuje dzień wypadku lub dzień zachorowania na rolniczą chorobę zawodową (ust. 4).

Za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Uznaje się ją za trwałą, jeżeli ubezpieczony nie rokuje odzyskania zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, natomiast jeżeli ubezpieczony rokuje odzyskanie zdolności do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym wówczas taką niezdolność uznaje się za okresową (art. 21 ust. 5, 6 i 7 ustawy).

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy odwołujący ze względu na stan zdrowia spowodowany wypadkiem przy pracy z dnia 17.08.2011 r. jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym.

W świetle powyższych wywodów i przeprowadzonego postępowania dowodowego – w tym przede wszystkim opinii biegłego – nie może być jakichkolwiek wątpliwości, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Stwierdza się u niego stan po nefrektomii prawostronnej w 2011 roku oraz stan po appendektomii w dzieciństwie, jednakże schorzenia te nie dają podstaw do uznania odwołującego za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Tylko bowiem całkowita niezdolność do pracy determinuje przyznanie prawa do renty rolniczej w związku z wypadkiem przy pracy w myśl powołanych na wstępie przepisów. Co prawda stan po usunięciu nerki jest w pewnym stopniu kalectwem, jednak z jedną nerką można prawidłowo funkcjonować. W chwili obecnej odwołujący ma prawidłowe wyniki laboratoryjne. Zatem brak jest podstaw, ażeby uznać go za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Z powyższych względów uznać należało, iż decyzja Prezesa KRUS była prawidłowa, zaś odwołanie należało oddalić jako bezzasadne, przyjmując jako podstawę rozstrzygnięcia powołane przepisy oraz art. 477¹⁴§1k.p.c.